

Reis november 2025

Dinsdag 19 November begon de dag rustig en kon ik ook nog even bijkomen van de vorige dag. Na de lunch werd ik opgehaald voor een bezoek aan het hospitaal hier in Ormoc. Dat werd een kleine happening maar dat is hier altijd als je binnenkomt. Met Dr Eden Baque, de directrice, door het ziekenhuis gewandeld en bekeken hoe het met de vorderingen is met de aanpassingen die we verleden jaar met elkaar besproken hadden.

Toen hebben we ook een gesprek gehad met een ingenieur van Leyeco, de elektriciteit maatschappij. Daar hebben we toen afgesproken dat Dr Eden geld moest vragen aan de gouverneur voor een drie fase aansluiting want in het ziekenhuis stond nieuw materiaal wat niet gebruikt kon worden op één fase-stekker. De kabel ligt al in huis maar de ontbrekende schakelingen zijn er nog niet die zijn in bestelling. Het dak is aan diverse kanten gerepareerd en we kunnen nu vrij

rondlopen zonder paraplu en dat is heel wat waard hier.

Het souterrain bekeken en ja dat zag er prachtig uit maar bij ondergetekende had dat even een wrange smaak. Enkele jaren geleden toen er sprake was van een nierdialyse in huis hebben wij onze medewerking gegeven om het souterrain om te bouwen voor die afdeling. Daar moesten dan ook kamers voor ingericht worden en nieuwe deuren en deurposten geplaatst worden. Helaas is uit financieel oogpunt gekozen voor goedkoop hout en dat is kokosnotenhout. Het nadeel hiervan is dat de termieten dit hout in 7 jaar helemaal opgevreten hebben. Wij hebben verleden jaar met eigen ogen gezien dat dit proces al druk bezig was. Nu is er tussen de eerste afspraak over die nierdialyse en nu weer een aantal veranderingen geweest en daarom kan volgens de nieuwe regels de nierdialyse niet meer in het souterrain worden geïnstalleerd. Het ziekenhuis heeft met medewerking van de

gouverneur achter het ziekenhuis een nieuwe zelfstandige afdeling gebouwd. Het souterrain is nu vrijgemaakt van kokosnotenhout en zijn er nieuwe ramen en hardhouten Kozijnen en deurposten geplaatst. Nu kan die afdeling ook in gebruik genomen worden als verpleegafdeling. Na goede afspraken gemaakt voor als de pakketten kwamen, ben ik terug gebracht naar het hotel.

Wat daar gebeurde houd ik kort want toen ik binnen kwam ging de telefoon bij me. Het was onze dame in Utrecht die onze verzendingen naar de Filippijnen verzorgd. Zij vertelde me even doodleuk dat de pakketten waar ik op zit te wachten pas in December in Tacloban aan zullen komen. Ik ben even ontploft. Die pakketten staan al vanaf 31 oktober in Manilla

Ik heb even tijd nodig gehad om normaal te denken want nu komt mijn terugvlucht in gevaar en ik wil niet gelijk die vlucht wijzigen want daar hangt een financieel plaatje aan en het vliegtuig wat ik dan wil nemen moet ook nog plaats hebben. Nu kan ik hoog en laag

springen maar ik ben gewoon overgeleverd aan alle duivels die hier rondlopen.

Er is tot gisteravond laat heel veel geappt met deze en gene maar het laatste nieuws is dat ze hun best doen om de pakketten voor de 27ste in Tacloban te krijgen. Er staan al twee auto's klaar om daar alles op te halen. Na een onrustige nacht houd ik mij vandaag maar helemaal rustig. Vanmiddag krijg ik wel bezoek van Erla.

Dit was dus woensdagmiddag. Ik ben toen met Erla samen naar een rustig restaurantje gegaan aan de zee kant en het gekabbel van de golven hebben mijn adrenalinegehalte weer terug gebracht tot normaal.

Maar daar had ik de oplossing nog niet dus tot half in de nacht maar achter de computer gezeten en toen had ik 4 bedrijven zoals bij ons DHL op de korrel en ben ik de andere morgen in Ormoc naar een van die bedrijven gegaan en mijn probleem uitgelegd. Toen werd me doodleuk gezegd dat kan. Als u het

vandaag verzendt in Manilla dan heeft u het over vijf dagen hier.

Prima, maar daar ik geen gegevens had van de mensen in Manilla moest ik het dus via Utrecht doen. Maar dan gaan de 7 uur tijd verschil ons wel knap in de weg zitten want ik moet tot begin van de middag wachten om te appen met Utrecht. Toen is er flink heen en weer geappt en aan het eind van de dag waren we zover dat er wel contact was met Manilla. Aangezien de manager er niet was kon er dus niets afwijkend gebeuren en voor die mensen daar was dit duidelijk afwijkend dus kon er niets. Ben maar naar bed gegaan en morgen zien we wel verder.... maar daar ging vannacht de telefoon om jullie tijd 4 uur en er begon schot in te zitten.

Niet dat het opgelost is maar het hoofd van de administratie van het ziekenhuis heeft het in hand en zodra die een tracking nummer krijgt en weet wanneer alles aankomt in Tacloban gaat er een ambulance van het ziekenhuis hier naar Tacloban om alles op te halen.

Mocht dat overdag zijn ga ik mee want dan kan ik gelijk apart leggen wat voor het ziekenhuis in Palo is. Maar als het in de nacht is dan ga ik niet mee, daar ben ik te fijn voor gebouwd. Als het toch niet direct lukt dan kan mijn terugvlucht nog even in gevaar komen.

Maar laten we maar positief denken, de zon schijnt helder dus is het lekker warm buiten.

Ik hou het hierbij en normaliter als alles toch goed afloopt komt er nog komt er nog wel een 4^e verslag. En dan hoop ik dat we het weer gehad hebben.